

Regler, bør der ogsaa indrømmes ham større Retigheder m. H. t. Barnet end nu. Derfor bør Forældremagten i de Tilfælde, hvor Moderen af indre eller ydre Grunde ikke kan udøve den, overdrages til ham, saafremt han ønsker det, og saafremt Værgeraadet paa hans Opholdssted skønner, at Motiverne til hans Ønske er af en saadan Art, at det kan formodes at blive til Held for Barnet.

§ 16, 4de Stykke, er i alt væsentligt overensstemmende med Lov af 3. April 1900 § 9, 1. Stykke.

§ 17 indeholder en formentlig i høj Grad påkrævet Udvidelse af Lov af 3. April 1900 § 9, 3. Stykke, og slutter sig forøvrigt til Reglerne i § 13 og § 15 i dette Udkast.

Dansk Kvindesamfunds Fællesstyrelse, der ganske kan tiltræde det af det forannævnte Udvalg udarbejdede Udkast saavel som de Bemærkninger, hvormed Udvalget har ledsaget dette, tillader sig herved at fremsende Sagen til den højtærede Justitsminister. Det er sikkert en Sag af den allerhøjeste Betydning, og vi tager næppe fejl i at mene, at der gennem den foretagne Undersøgelse, som ogsaa i alt, hvad der iøvrigt i den senere Tid er kommen frem, er Vidnesbyrd om Nødvendigheden af, at der gøres noget alvorligt for at forbedre ugift Moders og uden for Ægteskab fødte Barns Retsstilling og dermed deres Livsvilkår.

Vi henstiller da til Justitsministeriet at tage Sagen op til velvillig Behandling og forventer, at der saa snart som muligt vil blive fremlagt Forslag til en ny Lov paa dette Omraade.

* * *

Udkast til Forslag til Lov om ugift Moders og uden for Ægteskab fødte Barns Retsstilling.

(Udarbejdet af det af Dansk Kvindesamfund nedsatte Udvalg.)

§ 1.

Faderen til det uden for Ægteskab avlede Barn er pligtig til delvis eller efter Omstændighederne helt at udrede de med Barnets Underhold, Opdragelse og forberedende Uddannelse forbundne Udgifter, afpassede efter hans egne og Moderens økonomiske og sociale Forhold.

Denne Pligt paahviler Faderen indtil Barnet har opnaaet 18 Aars Alderen; dog kan den efter Barnets fyldte 14. Aar helt eller delvis bortfalde, naar Faderen godtgør, at Barnet ikke tiltrænger det fastsatte Underholdsbidrag.

Hvor meget Faderen aarligt skal udrede, fastsættes om fornødent af Overøvrigheden. Herved iagttages, at Opfostringsbyrden saa vidt muligt falder ligelig paa begge Forældre efter deres økono-

miske Vilkaar, saaledes at den, der bedst er i Stand dertil, betaler det største Bidrag.

Er Moderen død, eller bliver hun arbejdsudygtig, bør det i fornødent Fald paalægges Faderen, for saa vidt han har Evne dertil, helt at udrede Udgifterne. Det samme bør ske, hvis Barnet er Frugt af Voldtægt eller anden Kønsfrihedsforbrydelse.

Bidraget skal altid sættes betydeligt højere for det første halve Aar og kan i det hele ansættes højere for det første Aar end for de senere.

Overøvrigheden bestemmer, i hvilke Terminer det paalagte Bidrag skal betales.

Bidraget erlægges forud for den fastsatte Termin. Har Barnet levet den Dag, det fylder helt eller halvt Aar, er Faderen pligtig at betale for det følgende Halvaar.

Overøvrigheden kan senere forandre de trufne Bestemmelser, naar der fremkommer Oplysninger, som taler derfor.

Forlig med Faderen om Bidragets Størrelse, for saa vidt angaar Fremtiden, eller om en Affindelsessum binder ikke Barnet, medmindre det er stadfæstet af Overøvrigheden efter indhentet Erklæring fra Værgeraadet paa Barnets Opholdssted. Den Overøvrighedsresolution, hvorved Bidraget fastsættes eller stadfæstes, skal indeholde Oplysning om Faderens Fødested, Fødselsdag og Fødselsaar, samt om, hvor han paa den Tid, Bidraget fastsættes, efter de foreliggende Oplysninger maa antages forsørgelsesberettiget.

§ 2.

Faderen er endvidere pligtig til at bidrage til Udgifterne ved Moderens Underhold den sidste Maaned før Fødselen, ved hendes Nedkomst, samt ved hendes forsvarlige Forplejning under Barsel-lejet. Dette gælder, selv om Barnet er dødfødt, naar det dog efter sit Udviklingsstrin kunde have levet. Bidragets Størrelse fastsættes om fornødent af Overøvrigheden efter Grundsætningerne i § 1.

§ 3.

Saalænge Barnet er under 18 Aar, kan det paalægges Faderen overensstemmende med de ovenfor givne Regler helt eller delvis at udrede de ved Barnets Sygdom eller Begravelse forvoldte Udgifter.

§ 4.

Retten til de i §erne 2 og 3 omhandlede Bidrag fortabes, naar Ansøgning om deres Fastsættelse ikke er indgivet inden $\frac{1}{2}$ Aar henholdsvis efter Moderens Nedkomst eller efter Barnets Sygdom eller Død.

Heller ikke kan Bidrag efter § 1 paalægges for en Tid, der ligger mere end 1 Aar forud for Ansøgnings Indgivelse. Disse Forældelsesfrister begynder dog først at løbe fra det Tidspunkt, da